

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 191.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939185568/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

af Ridder Folqvards Kjærlighed, og den Sang hvori han udtaler den for Dronning Helvig -- da han begyndte det første Vers:

Lad fare min Sjæl, din høiest' Attrae!
Lad fare saa stolt en Begjære!
Lad sidde den Frugt, du ei kan naae --
Besvær dig ret aldrig mere!

Hvi samler du Ved saa til det Baal,
Som dig kan selver brænde?
Naar det opstander opluer det vel
Og staaer ei til at vende!

faldt hans Blik paa Minona: hendes Øine stirrede bittert bebrei-
dende ind i hans. »Læs videre!» hviskede hun -- og han vedblev,
uvilkaarligt henrevet af Udtrykket af en Lidenskab der var hans
egen saa liig. Da han læste:

O ringe Kreatur, elendige Trøst!
O fattige Haab og Sinde,
Som ei var værd at have den Trøst
At Solen skulde over dig skinne --

følte han at Minonas flammende Øine hvilede paa hans Ansigt,
skjøndt han ikke saae det. Hans Stemme skjælvede -- dennegang
var det ham, der beherskedes af hendes Villie -- og med et Udtryk
af den høieste Lidenskab læste han de sidste Vers:

Hvi skulde jeg frygte den Livets Nød,
Som mig kan holde vedlive?
Kort er den Skræk, ringer' den Død,
Som mig kan Liver give.

Hvi skulde jeg ei forøge det Baal,
Som kan baade slukke og brænde?
Det lædskes af Dug, som brændes af Sol --
Trods dem, det kan forvende!